

Jól haladnak a szegedi útépitések

(Folytatás az 1. oldalról)
látását. A megyei vezetők tolmácsolták: szükségesnek tartják hidépítési operatív bizottság létrehozását a minisztérium illetékes szakemberének vezetésével, mivel az ötödik ötéves tervben nemcsak Szegeden, hanem Csongrád és Szentés között is épül tiszai közúti híd a KPM beruházásában.

A szegedi északi Tisza-híd-építésének munkálatairól a hidépítő vállalat igazgatója elmondta, hogy a bal parti létesítmények tervei alapján megkezdtek a szerkezet gyártását a Ganz-MÁVAG-ban. 800 tonna acél megérkezett, ebből már 400 tonnát megterelték a szegedi pályaudvarra. S ha időre elkészülnek a cölöpözéssel, a jövő év tavaszán a Ganz-MÁVAG megkezdheti a híd szerelését az újszegedi oldalon. Elmondta az igazgató, hogy a cölöpfúró berendezés a harmadik negyedévében települ Szegedre. Addig az M3-as autópálya gödöllői völgy-hídjának alapozásánál dolgozik. Ez a korszerű gép 45 méter mély, 1 méter átmérőjű

cölöp építését teszi lehetővé. Ahhoz azonban, hogy dolgozni tudjon, el kellett bontani az újszegedi oldalon a Bertalan emlékművet, és át kell helyezni a vízügyi igazgatóság kábelhálózatát. A munkálatokat már megkezdték. Nagyobb létszámmal az Izabella-híd szerkezetépítésének befejezése után dolgoznak majd. A cölöpözéshez szükség van a Tisza-parti villamosjárat megszüntetésére. Az év végéig meg kell oldani a forgalomterelést is, hiszen nemcsak a Felső Tisza-part, hanem a Római körút egy szakaszát is le kell majd zárni. Már megkezdtek Szegedre az autóbusszokat, amelyek a Felső Tisza-parti villamosjárat helyett szállítják majd az utasokat.

A szegedi autóbusszforralommal kapcsolatban több megállapodás született. Azzal, hogy elkészül az E5-ös út szegedi belső szakasza, új forgalmi rendre lesz szükség. Májris megállapítható, hogy ha ismét a Nagykörútra terelődik a nemzetközi átmenő forgalom is, problémát

jelent majd a Marx tér környékének zsúfoltsága. A tanácskozáson javaslat hangzott el, hogy a gondok enyhítésére már most tegyék meg a szükséges intézkedéseket, pontosabban keressék a probléma elhárításának lehetőségét. Vizsgálják meg a KPM és a Szeged megyei városi tanács vezetői, hogyan lehetne külön pályaudvarra érkeztetni, és indíttatni a távolsági autóbusszjáratokat. Ilyen célra az E5-ös út mellett, a Rókusi pályaudvar előtt fekvő területet javasolják kijelölni, pontosabban a Rókusi tó helyét, amelyet részben már feltöltöttek. Természetesen ez csak javaslat. Később döntenek arról, hogy ide települ-e a távolsági autóbusszok pályaudvara.

Mindent összevetve a megbeszélésen a megyei, s a minisztériumi vezetők kijelentették, hogy jó útemben haladnak a munkák, a jelentkező gondok, problémák elháríthatók. Ezt állapították meg, miután megtekintették az építkezést a helyszínen is.

„Kérem a menetjegyeket...”

Még a harmadik fülkénél járhat, de zsebünk-táskánk után nyúlunk: jön a jegyvizsgáló.

— Jó reggelt kívánok! A menetjegyeket kérem kezelésre. — És megforgatja, elolvassa, majd kandi gyerek-szemek kíséretében kilyukasztja a jegyeket. Már megy is tovább, zsúfolta az expressz.

Cegléd után ráér egy kicsit, leülünk egy kis beszélgetésre. Magas, nevető szemű negyvenes asszony a jegyvizsgálónő, Dobos Sándorné. Mikor mondom, végignézzem, mit csinál, mégsem tudom, mi a dolga, nagyot nevet. Kinyitja a táskáját, benne vaskos könyvek közül ki-kiemel egyet-egyét.

— Negyvenféle jegy van. Ez a leírásuk — És elmagyaráz néhányat. Meg a jegyvizsgálói teendők közül még egy halom tudnivalót.

— De nem is ezek a legfontosabbak. Az emberekkel, az utasokkal is törődni kell. Amikor kezelem a jegyeket, már tudom, kihez kell viszszamenem, megnézni.

— És kihez?
— Nem is olyan régen egy nagyon öreg néni utazott egyedül. Már az állomáson feltűnt tétovasága, majdnem rossz vonatra is szállt. Az én kocsimba kísérttem. Felsegítem, elhelyeztem. Mondtam is: „Miért hagyják a néni egyedül utazni?” Azt felelte: „Látja, már teljesen egyedül vagyok, ha maga nem segít. Csak egy húgom van, hozzá utazom.” A néni 90 éves volt. Ha csak volt egy kis időm, visszamentem hozzá. Aztán a terhes asszonyokat, a kisgyerekeket többször is megnézem Na, nem feltűnően, legtöbbször észre se veszi.

— Atdöcögünk egy állomáson, kiinteget egy másik vonat-hoz. „A mieánk. Na, jól megvannak csuszva” — mondja. — „Akkor pedig lehet, hogy mi is késünk.”

— Van-e a vasutas szakmának rangja?
— Szerintem van. Úgy gondolom, minden szakmának van, ha szeretnek neki tekintélyt az ott dolgozók. És a mi tekintélyünk sokmindenen múlik. Nemcsak rajtunk: kollektíván. Nekem például az okoz rossz szájízt, hogy nem elég tiszták a vonatjaink. Még amit Szegeden takarítanak, csak hagynak. De nézze meg ezt a fülkét...! Reggel még tisztá volt. — Bizony most. Cegléd után nem szívdíró látvány. Még ha az ablakot, meg a kisasztalt nem is az utasok piszkították el.

— Aztán sok baj van az itales emberekkel is. Előfordul rendbontás is, olyankor

aztán határozottan kell intézkedni. Ha nem elég a figyelmeztetés, esetleg a következő állomáson le kell szállítani. Képzheti, milyen kellemetlen az ilyen ügy. Mert udvariasnak lenni ilyenkor is kötelező, még ha velünk nem is éppen udvariasak...

— Előfordult már, hogy...
— Ha arra gondol, egyszer elvesztettem a fejem. Ez régebben volt, akkor még nem ezek a modern kocsik voltak, jobban le lehetett húzni az ablakot. Eppen egy jegyet kezeltem, mikor elsötétült az ablak, egy gyerekklábasok láttam elsuhanni. Az utasok is kiabáltak már. Meghúztam a féket. Kiesett egy gyerek! Előrekiabáltam a vonatvezetőnek. De én nem bírtam hátrahatni... az én idegim nem bírják az ilyent... Aztán a többiek mesélték, hogy az 5-6 éves gyerek egy szénahalomra esett. Igen megijedt. Más baja nem lett. De én akkor úgy kiabáltam az anyukájával, hogy... Nézzé, olyan felelőtlenek tudnak lenni az emberek. Ugrálnak fel, meg le, nem vigyáznak eléggé a gyerekekre, gondatlanul raknak fel nehéz csomagokat. A baj olyan hamar megtörténik...

Mire félig mondta, mérges is, melegeben is a nyakendőjét lazította. Meleg a nyári egyenruha is, az expresszen meg a nyakendő is kötelező. Mire felér a vonat Pestre, fáj a lába. Sok-sok év fáj benne, amit — vasutas nyelven szólva — tengelyen töltött, az ingatag „talajon”, ácsorogva. A múlt hónapban 194 órát volt szolgálatban. Ma is jött az expressz, vissza majd a kora délutáni gyorsal, s még utána a személyvel Szatymazra megy.

— Kevesen vagyunk. Nem könnyű munka ez, bár akik megmaradnak, nemcsak a fizetést nézik — 3200-3400 forint az enyém például —, de a munkában is találunk sok örömet.

Dobó Sándorné — vagy ahogy az utasok is jobban ismerik: Veronika — a közel-múltban vette át az aranytörzsgárda jelvényt, de az igazság az, hogy kevesen vannak a jegyvizsgálók. Ahogy Horváth Ferenc segédvezénylő a Szeged állomáson mondta: összesen 142 jegyvizsgáló, vonatvezető, egyezőval: vonatkísérő van. Hogy hány hiányzik? Ajjaj! Néhány éve még 400 volt.

Aki elutazik, haza is jön — magam is délután is Veronika utasa voltam. Gyereklétszámotólátó be a vonatra a Nyugati pályaudvar csarnokába. Az emberek türelmetlenek és vakmerők: ugrottak fel, még egy kisbabát tartó férfit is láttam felpat-

tanni. Aztán elfordultam. Veronika hangját hallottam a tömegben. Egyre hangosabban és türelmetlenebbül beszélt, és arra gondoltam: ő nem fordulhat el.

Mire elindult a vonat, már ideges és fáradt volt.

Aztán megint hallottam a hangját, amint határozottan, de udvariasan beköszönt egy-egy fülkébe. „A menetjegyeket kérem...”!

— Holnap délig szabad lesznek, pihenhetek — mondta és azt ígérte, majd Félegyháza után visszajön beszélgetni. De nem ért rá mégsem. Vagy nagyon elfáradt már.

Szöke Mária

Korszerűbb termékekből — növekvő export

Az ötödik ötéves terv sikeréhez jelentősen hozzájárulnak azok az üzemek, gyárak, melyek fokozzák exportra szánt termelésüket. Hangsúlyozottan kiemelik a párt-határozatok ennek a fontosságát. A kollektívák élnek is ezzel a lehetőséggel, hiszen a szocialista brigádok vállalásaikban elsődleges feladatuknak tekintik az importból származó anyagok hazával történő helyettesítését és az exportáruk növelését. Több mint tíz éve dolgozik külföldi piacra a Szegedi Kéziszerszámgyár is. Tavaly 30 millió forint értékű terméket exportáltak, ebből 15,5 millió forintot a tőkés országok piacain eladott áruért kaptak.

A korábbi években a világpiacon végbement változások hatására a nyersanyagok árai emelkedtek, ezek új követelményeket állítottak a szakemberek elé, új megoldásokra, korszerűbb technológiák bevezetésére serkentették az üzemeket, hogy versenyképes áruikkal fel tudják venni a lépést az egyre növekvő konkurenciával. Így a Kéziszerszámgyárban is néhány gazdaságtalan termék gyártását megszüntették, többek között az idén már nem készítenek Bada-csöny típusú metszőollókat és 240 mm-es vízpumpa-fogókat.

Változatlanul kedvelték a legnagyobb tőkés piacon, a Német Szövetségi Köztársaságban az úgynevezett fekete fogók, amelyeket már jó pár éve gyártanak a szegedi

Az OVH felhívása

Takarékoskodjunk az ivóvízzel, és használjuk ki a mezőgazdasági öntözőkapacitást

Az Országos Vízügyi Hivatallal felhívással fordul az ország lakosságához, az ipari és mezőgazdasági üzemekhez, a társadalom szervezett erőihez, hogy fogynak össze az aszályveszély csökkentése, elhárítása érdekében.

— Európa számos országában — hangzik a felhívás — jelentős károkat okoz a rendkívüli szárazság. Hazánkban sem volt már he-tek óta számottevő csapadék. Folyóink vízhozama is jóval kevesebb a szokottnál, és a szükségesnél. A megnövekedett vízigény kielégítéséért minden vízmű megfeszített erővel dolgozik.

A nehézségek ellenére még jórészt zökkenőmentes a vízszolgáltatás. További tartós csapadékhiány esetén azonban számolnunk kell az aszály káros és veszélyes hatásával, amelynek kialakulását felkészülten kell fogadnunk: a tárolókapacitások jó kihasználásával kell vizet tartalékolnunk. A még meglévő, de egyre csökkenő természetes vízkészleteinkből a vízügyi szolgálat ezt a tárolást csak akkor oldhatja meg, ha minden vízfogyasztó a legnagyobb gondossággal ügyel a víz takarékos felhasználására.

Felhívással és kéréssel fordulunk tehát az ország minden lakójához, hogy munkahelyén, otthonában, munkaidőben és pihenésében ésszerűen, takarékosan bánjon nélkülözhetetlen

természeti kincsünkkel — a vízzel! Minden csöpögő csap, minden hibás csökötés, a hosszú percekre nyitva felejtett csapok, a meg gondolatlan, pazarló vízhasználat következményeként vízkin-csünk megy veszendőbe, pótolhatatlanul kárba vész a csatornában.

Felhívjuk a szocialista iparvállalatokat és szövetkezeteket, hogy tegyenek gyors, határozatos intézkedéseket a víztakarékosságra, a vízpazarlás megakadályozására, a gondatlanság miatt elfolyó vizek megfogására. Lehetőségeikhez mérten kövessenek el mindent, hogy az üzemekből elfolyó használt, szennyezett vizek minél kevésbé károsítsák a meglévő, szűkös vízkészletek minőségét. Vizsgálják felül a szennyvíztisztító berendezéseket és gondoskodjanak arról, hogy minél jobb hatásfokkal működjenek.

Felhívjuk a mezőgazdasági üzemeket, az állami gazdaságokat és a termelőszövetkezeteket: az öntözhető területeken kövessenek el mindent, hogy a szárazság kevesebb kárt tehessen a termésben, használják ki mind teljesebben az öntözőkapacitásokat, de szakszerűen, ésszerűen takarékosan, a közérdek szem előtt tartásával. Érték el, hogy a rendelkezésre álló öntözővíz jó hatásokkal és maradék nélkül értékesüljön a földeken. Csökkentsek a csatornákon és berendezéseken elfolyó vízveszteségeket, törekedjenek arra, hogy az öntözés csurgalékvizet is a területükön tartsák.

Kérünk minden szervezett társadalmi erőt, a pártszervezeteket, a szakszervezeteket, a KISZ-t, hogy segítsék, ellenőrizzék ezt az időszaki munkát. Legyenek cselekvő részesei e népgazdasági fontosságú feladatnak.

A vízgazdálkodás szervei, a vízügyi szolgálat dolgozói mindent elkövetnek a vízszolgáltatás zavartalan-ságáért, hogy lakosságunk ne szenvedjen vízhiányt, népgazdaságunkat ne károsítsa, a termelést ne hátráltassa az aszály. Bizunk abban, hogy felhívásunk megértésre talál és közös erővel, közös cselekvéssel dolgozó népünk elhárítja egy fenyegető természeti csapás veszélyét, eredményesen csökkenti a szárazság okozta károkat.

A KISZ Központi Bizottsága székházában a KISZ KB mezőgazdasági és falusi osztálya és a Tisza II. KISZ-védnökség országos operatív bizottság elnöksége rendkívüli megbeszélést tartott. Megállapította: a június közepétől uralkodó meleg, száraz idő hatására a talaj párolgása és a növények párolgotatása megnövekedett. A júniusban lehullott csapadék mennyisége elégtelen. Ezért felhívják a KISZ-szervezeteket, hogy csatlakozzanak a Rákóczi-falvaszajol Egyesült Rákóczi Termelőszövetkezet öntözési versenyfelhívásához. A szocialista munkaverseny keretében, társadalmi munkaakciókban kövessenek el mindent, hogy az öntözésre leginkább rászoruló területeken az öntözési berendezéseket folyamatosan és maximálisan használják ki.

Tűzveszély a földeken

A hosszan tartó, csapadéktelen időjárás következtében megnövekedett az erdők és a lánban álló kalászosok tűzveszélye. Ezért a MEM a Belügyminisztérium Tűzoltóság Országos Parancsnokságával egyetértésben az erdőben — a kijelölt tűzrakóhelyeken is — valamint az erdőktől 200 méterrel belül mindennemű tüzgyújtást, ideértve a parlag- és gázégetést is, 1976. július 6-tól átmeneti jelleggel tiltja.

A MEM felhívja a mezőgazdasági nagyüzemek ve-

zőinek a figyelmét, hogy a növényvédelmi szempontból szükséges tarló- és gázégetést csak a szalma előzetes lehúzósa, betakarítása után, szélcsendes időben, állandó felügyelet mellett és a tűzvédelmi előírások szigorú betartásával lehet végezni.

A MEM kéri a vasúton vagy közúti gépjárműveken utazókat, hogy az ablakon égő cigarettát vagy gyufát ne dobjanak ki, mert azzal a lánban álló kalászosok vagy az erdők faállományában jelentős károkat okozhatnak.